

Сборник съдебна практика

Дело C-413/13

FNV Kunsten Informatie en Media
срещу
Staat der Nederlanden

(Преюдициално запитване, отправено от Gerechtshof te 's-Gravenhage)

„Преюдициално запитване — Конкуренция — Член 101 ДФЕС — Материален обхват — Колективен трудов договор — Разпоредба, предвиждаща минимални възнаграждения за доставчиците на услуги на свободна практика — Понятието „предприятие“ — Понятието „работник“

Резюме — Решение на Съда (първи състав) от 4 декември 2014 г.

1. *Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Тълкуване, поискано поради възникнала по силата на националното право приложимост спрямо вътрешноправно положение на разпоредба от правото на Съюза — Компетентност за даване на това тълкуване*

(член 267 ДФЕС)

2. *Конкуренция — Правила на Съюза — Материален обхват — Колективен трудов договор — Разпоредба, предвиждаща минимални възнаграждения за доставчиците на услуги на свободна практика — Понятие за доставчици на услуги, които само фиктивно са на свободна практика — Музикант по заместване, който е в сходно положение с това на работниците и служителите — Разпоредба, която не попада в приложното поле на член 101, параграф 1 ДФЕС*

(член 101, параграф 1 ДФЕС)

3. *Конкуренция — Правила на Съюза — Предприятие — Понятие — Доставчици на услуги на свободна практика — Включване — Условия — Предлагане на услуги срещу възнаграждение и липса на отношение на власт и подчинение*

(член 101, параграф 1 ДФЕС)

1. Вж. текста на решението.

(вж. точки 17—20)

2. Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че разпоредба на колективен трудов договор, предвиждаща минимални възнаграждения за доставчиците на услуги на свободна практика, които членуват в една от договарящите организации на работници и служители и по силата на договор за предоставяне на услуги извършват за съответния работодател същата

работа като назначените от него по трудово правоотношение работници и служители, се изключва от приложното поле на член 101, параграф 1 ДФЕС единствено ако тези доставчици на услуги само фиктивно са на свободна практика, тоест са в сходно положение с това на посочените работници и служители. Тази преценка е от компетентността на запитващата юрисдикция.

(вж. точки 22, 23, 30, 41 и 42 и диспозитива)

3. Доставчиците на услуги като музикантите, които заместват музиканти от оркестър, по принцип са предприятия по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, тъй като предлагат услугите си срещу възнаграждение на даден пазар и осъществяват дейността си като независими от възложителите икономически оператори. Този извод не възпрепятства възможността подобна разпоредба от колективен трудов договор също да бъде разглеждана като резултат от социален диалог, когато посочените доставчици на услуги, от чието име и за чиято сметка води преговори профсъюзът, всъщност са само фиктивно на свободна практика, тоест са в сходно положение с това на работниците и служителите. Всъщност доставчик на услуги може да изгуби качеството си на независим икономически оператор, а оттам и на предприятие, когато не определя самостоятелно поведението си на пазара, а изцяло зависи от възложителя, тъй като не се излага на никакъв свързан с дейността на последния финансов или търговски риск и действа като лице със спомагателни функции, включено в предприятието на възложителя.

Освен това понятието за работник по смисъла на правото на Съюза следва да бъде определено съобразно обективни критерии, които характеризират трудовото правоотношение с оглед на правата и задълженията на съответните лица. От тази гледна точка квалифицирането като доставчик на услуги на свободна практика съгласно националното право не изключва възможността дадено лице да бъде квалифицирано като работник по смисъла на правото на Съюза, ако е на свободна практика само фиктивно, като по този начин се прикрива реално трудово правоотношение. Следователно качеството на работник по смисъла на правото на Съюза не би могло да бъде засегнато от факта, че дадено лице е наето като доставчик на услуги на свободна практика съгласно националното право, стига лицето да действа под ръководството на работодателя по-специално по отношение на свободата му да избира работното време, естеството на работата и мястото, на което тя се извършва, то да не се излага на свързан с дейността на работодателя търговски риск и да бъде включено в предприятието на работодателя през срока на трудовото правоотношение, като образува с него един стопански субект.

(вж. точки 27, 31 и 33—36)